

אף על פי שיכולים להניח תפילה ממשך כל הימים כלו ומן החמה, עד צאת הכוכבים או שקיעת החמה, הרי הזמן המוחכר להנחת תפילין ביום התפילה, מכנהו ישראל שנניחים תפילין ומתפללים בהם. (משיחת י"א שבט תשכ"ח)

ואהבת את יי' אליהך, בכל לבך ובכל נפשך ובכל זריך. והוא תרבותם האללה, אשר אני מצוך
היום, על לבך. ושנותם לבנייך ורבתך גם, בשתקה בבייחך
ובליך בדרך ובשבך ובקומך. וקשורתם לאות על ידה,
ויהיו לטפחת בין עיניך. וכתחתם על מזוות ביך ובשעריך.
ויהי אם שמע תשמעו אל מצותי, אשר אני מצוץ
אתכם היום, לאחבה את יי' אליהיכם ולעבדו, בכל
לבכם ובכל נפשכם. וגנתתי מטה ארצכם בעתו יורה
ומלכווש, ואספה דגש ותירשׁ ויזהר. וגנתתי עשב בשך
לחמהך, ואכלת ושבעתה. השמרו לכם פן יפתח ללבכם,
וסרתם ועברתם אליהם אחרים והשתחיתתם להם. וחרה
אף יי' בכם ועצר את השמים ולא יהיה מטר והארמה לא
תמן את בינה, ואברתם מהרה מעל הארץ הפכה אשר יי'
נתן לכם. ושמחתם את דברי אלה על ללבכם ועל נפשכם,
וקשותם אתם לאות על ירכם ויהיו לטפחת בין עיניכם.
ולמדתם אתם את בניםם לדבר גם, בשתקה בבייחך
ובליך בדרך ובשבך ובקומך. וכתחתם על מזוות ביך
ובשעריך. למען ירבו ימיכם וימי בניםם על הארץ אשר
נשבע יי' לאבותיכם לחתת להם, פימי השמי על הארץ.
ויאמר יי' אל משה לאמר. דבר אל בני ישראל ואמרת
אליהם ועשה להם ציצת הכהנה, פתיל תכלת. ויהי לכם לציצת,
ונתנו על ציצת הכהנה, פתיל תכלת. ויהי לכם לציצת,
וראותם אותו, זכרתם את בְּמִזְוֹת יי', ועשיהם אותם, ולא
תתרו אחריו ללבכם ואחריו עיניכם אשר אTEM זנים
אחריהם. למען תופרו ועשיהם את בְּמִזְוֹת יי', והיותם
קדושים לאלהיכם. אני יי' אליהיכם, אשר הוציאתי אתכם,
מארץ מצרים לחיות لكم לאלהים, אני יי' אליהיכם (אני יי'
אליהיכם) אמת.

נכון לומר קודם התפילה:

תירני מתקבל עלי מזוות עשה של ואהבת לרעך כמוך
מצוה לחתפלל בתפליין את כל תפילה שחרית כולל שעור תהילים כפי שמתחלק
למי החודש.

**יהי רצון מלפנייך, יי' אליהנו ואלהי אבותינו, שיבנה בית
המקdash במערה בימינו, ומן חלנו בתרקה.
אך צדיקים יודו לשכך ישבו ישראל אמר פניה.**

כדי שלכל ילד, בן או בת - גם קבוצי קבטים - גם המבוגרים יהודים סיורים (חפילה) פרט משל - לומר תפילה לחשם, הקיש - המשחה חמוץ והורה (או ספר אחר של הורד) משלו ללימוד בו כל יום תורה, וכן לחייב קופת-צדקה משלו - שלתוכה נתן צדקה (לבד משבת וום טוב), מכפסו הפרוטי (שניתן לו מהורי או שקבל כפרס ... שבתן יכול היה לנקוט חי נשוי, ולהשתמש בו לצרכיו האיסיים, ושתבעו על זה להחסם הארץ ומולאה (או בראשית ברכות "לה"ו") בצוות שמות - ודברים אלו היו ברשותו ואחריותו ניחם בהדרין, במקום בלוט - את הקופה יש לקבע בחדר על ידי מספר וכדומה, ועל זה החדר יכול היהך להדר וניחם על צדקה".

סדר הנחת תפילין

טוב להרגיל עצמו לומר ... נסח והמודה וכו' על ידי זה יוכור את ה' הנזכר לעלי
בודקה אני לפניה, מלך מי וקדים שהחזרת بي נשmini
בחמללה. רבבה אמונהך.
מצוה לומר את כל ברכות השחר

ברכת התורה

צריך ליזהר בה מעד ואסור לדבר ולהוציא דברי תורה מפני עד שיבר.
ברוך אתה יי' אליהינו מלך העולם, אשר קדשו במצוותיו
ויצוונו על הדברי תורה:

ויהריב נא יי' אליהינו את-דבורי תורתך בפינו, ובפי
כל עמק בית ישראל, ונניהו אנחנו וצאצאיינו,
יעזאי כבל-עמך בית ישראל, בלבנו יודע שמד ולומר:
תורתך לשמה. ברוך אתה יי', המלך תואר לעמו ישראל:
ברוך אתה יי' אליהינו מלך העולם, אשר בחר לנו מבל
העמים וננתן לנו את תורתו. ברוך אתה יי', נתנו
התורה:

וידבר יהוה אל-משה לאמר: דבר אל-אברהן ואל-לְּבָנָיו
לאמר פה תברכו את-בני ישראל אמר לך:
ברך יהוה ויטריך: יאך יהוה | פניו אליך ויתנך: ישא
יהוה | פניו אליך ווישם לך שלום:
ושמו את-שמי על-בני ישראל ואני אברךם:

ברכות הנחת תפילין

הברכה הדואונה, (באמירתה מכונים זו על התפליין של ד' והן על התפליין של ראש) נאמרת לפני הידוק הרצועה על שריר הקיבור של הודי השמאלית (איטר, הכותב ביד שמאל מניה את התפליין על יד ימין) באופן שתתפליין נוטות לעבר הגות.

ברוך אתה יי' אליהינו מלך העולם, אשר קדשו במצוותיו
ויצוונו להניח תפליין:

הברכה השניה נאמרת רק אם דבר בין הנחת תפליין שליד של-ראש לפני
הידוק הרצועה על הראש

ברוך אתה יי' אליהינו מלך העולם, אשר קדשו במצוותיו
ויצוונו על מזוות תפליין:

שמע ישראל, יי' אליהינו, יי' אחיך:
ברוך שם בכבוד מלכותו לעולם ועד: